

K E N E S E

alatonkenesén, a fővárosi üdülő paradicsomában a magyar népművelés újjászületéséről beszélt és álmódott a népművelők elitgárdája. Nagyszerű szellemi torna volt ez, s jelentőségét emelte, hogy a magyar kultúra irányítója, Szinyei Merse Jenő dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter indította meg és hogy résztvett benne a rokon ügyosztályok és társmínisztériumok kitünő képviselője is, élén vitéz Beldy Alajos altábornaggyal, Pařaky Tibor miniszterelnökségi államtitkárral és Némethy Károly székesfővárosi tanácsnokkal, valamint az egyházak és társadalmi szövetségek képviselőivel.

Az a benyomás, amit egymásról nyerhettünk, éppoly nagyszabású, mint amilyen rokonszenves. Vendégeink bizonyára tisztelettel látták a magyar népművelőgárda magas színvonalát és szent ügye iránt érzett lelkesedését. Mi viszont boldogan tapasztalhattuk vendégeink részéről a segítség őszinte készségét. Ők is kértek tőlünk, mi is kérünk tőlük. A kinyújtott kezek találkoztak s semmiféle hatásköri lappália nem választhatja el őket többé. És az egész ország kezdi megérteni, hogy a népművelés minden tárca és minden jószándékú ember szívügye kell, hogy legyen.

Éppen ezért lapunk következő számát a kenesei anyag közlésére szenteljük. Mindazt meg akarjuk örökíteni, aminek szövegéhez hozzáférhetünk. Vendégeink nem egyszer használták ezt a kifejezést: „Örülünk, hogy résztvehetünk a népművelés újjászületésén.” Ez a mondat így nem pontos, hiszen az üléseken ott tisztelhattuk a hivatalos népművelés olyan kiváló úttörőit, mint Nevelős Gyula és Antalfia Antal, akiknek munkája nélkül a kenesei értekezlet nem lehetett volna az, ami Isten rendeléséből lett. Jobban és többet tenni, mint ők tettek, nem lehet. De mégis jó volt tudni, hogy kedves vendégeink úgy érzik: keresztszülei és felelős tanúi lettek annak a mozgalomnak, amely nélkül nem lehet Magyarországon sem gazdasági, sem szociális, sem erkölcsi vagy állampolgári élet. Hogy újjászületes-e vagy nem, amit átéltünk: nem fontos. A fontos az, hogy az egész magyar kormányzat és társadalom a magáénak tekintse s gondjaiba vegye a csecsemőt, amelyet a disztelen jászolban is a magyar remények dicsfénye övez.

Hankiss János